

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 07-011465
Dato :

Til

Folketinget Det Politisk – Økonomiske Udvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr.26, 27 og 28 af 9. januar 2007.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Tina R. Olsen

Spørgsmål 26:

Vil ministeren i forlængelse af sin besvarelse af udvalgets spørgsmål 4 uddybe, hvorledes det kan tænkes at stride mod offentlige interesser, at et medlem af regeringen – der i sagens natur har adgang til en mængde fortrolig og vigtig information – orienteres om, at der er indsamlet oplysninger om vedkommende?

Svar:

SKAT har oplyst følgende:

”Der er tale om et helt særligt hensyn til offentlige interesser. Det er således oplyst i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 4, at det drejer sig om hensynet til Statsministeriets virksomhed vedrørende regeringens sammensætning og forretningernes fordeling mellem ministre. Der er tale om et hensyn til offentlige interesser, som ikke er omtalt hverken i forarbejderne til loven eller i praksis. Vurderingen af, hvorvidt dette hensyn til offentlige interesser er omfattet af loven, må derfor nødvendigvis bero på et mindre sikkert grundlag. Den daværende Told- og Skattestyrelse fandt imidlertid som tidligere oplyst, at undtagelsesbestemmelsen efter en konkret vurdering og afvejning af de modstående interesser kunne bringes i anvendelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at den omstændighed, at de indsamlede oplysninger vedrører en person, som i øvrigt har adgang til ”en mængde fortrolig og vigtig information”, er uden betydning for den dataansvarliges vurdering af om oplysningspligten i det konkrete tilfælde skal opfyldes eller kan undlades efter særlig hjemmel i loven.”

Spørgsmål 27:

Skal ministerens svar på udvalgets spørgsmål 4 forstås således, at det alene er den offentlige myndighed selv, der afgør rækkevidden af persondatalovens § 30, stk. 2?

Spørgsmål 28:

Vil ministeren i forlængelse af sin besvarelse af udvalgets spørgsmål 4 uddybe, hvorledes grænserne for den omtalte bestemmelse skal kunne prøves retligt, når de berørte ikke orienteres om, at oplysningerne er indsamlet?

Svar:

Skat har oplyst følgende:

”Det er den offentlige myndighed selv, der som udgangspunkt alene afgør rækkevidden af persondatalovens § 30, stk. 2, ved en konkret vurdering og afvejning af de modstående interesser i et foreliggende tilfælde.

Som oplyst i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 4 foretog den daværende Told- og Skattestyrelse i den aktuelle sag en sådan vurdering og afvejning af de modstående interesser - dvs. hensynet til de registreredes interesse (Henriette Kjær og hendes samlever) i at få kendskab til oplysningerne som nævnt i § 29, stk. 1, overfor hensynet til Statsministeriets virksomhed mv. - og fandt, at undtagelsesbestemmelsen kunne bringes i anvendelse.

Myndighedens stilling til, om der i en given situation er oplysningspligt efter persondatalovens §§ 28-30, er ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand, men anses for en beslutning af processuel karakter. Myndigheden skal derfor ikke begrunde en beslutning om ikke at give underretning, når indsamlingen finder sted. Tilsvarende skal underretning af den registrerede til opfyldelse af oplysningspligten ikke ledsages af klagevejledning.

Persondataloven indeholder således en oplysningspligt, som skal opfyldes af den dataansvarlige af egen drift, dvs. uden en anmodning fra den registrerede. Loven indeholder imidlertid også bestemmelser, hvorefter den dataansvarlige i særlige tilfælde kan undlade at underrette den registrerede, eksempelvis § 30, stk. 2. Det følger derfor af den måde loven er indrettet på, at den registrerede ikke nødvendigvis i medfør af oplysningspligten på noget tidspunkt vil blive bekendt med en given behandling af oplysninger.

Drejer det sig derimod om besvarelse af en indsigelse fra den registrerede i henhold til lovens § 35, hvorefter den registrerede til enhver tid kan gøre indsigelse

mod, at oplysninger om vedkommende gøres til genstand for behandling, er der tale om en afgørelse, som skal indeholde både begrundelse og klagevejledning.

Efter lovens § 40 kan den registrerede klage til vedkommende tilsynsmyndighed, dvs. Datatilsynet, over behandling af oplysninger vedrørende den pågældende. Hvilke regler, der gælder for Datatilsynets virksomhed, skal afgøres efter bestemmelserne i lovens kapitel 16, jf. bl.a. § 58, stk. 1, om tilsynets kompetence til af egen drift eller efter klage fra en registreret at påse, at behandlingen finder sted i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør af loven. Der henvises til Datatilsynets udtalelse af 20. september 2006, hvor bestemmelsen er nærmere omtalt, jf. besvarelsen af udvalgets spørgsmål 108 (2005-06).

Datatilsynet har i en supplerende udtalelse af 15. januar 2007 (vedlagt), som SKAT i anledning af udvalgets spørgsmål 7 og 8 har indhentet, bl.a. anført følgende:

Ved breve af 20. september 2006 orienterede Datatilsynet Henriette Kjær og hendes samlever om, at tilsynet behandlede oplysninger om dem i form af navn og adresse i forbindelse med, at tilsynet var blevet anmodet om en udtalelse vedrørende spørgsmål 108. Datatilsynet oplyste samtidig, at tilsynet ikke havde fundet anledning til at tage sagen op til behandling af egen drift.

Datatilsynet vedlagde kopi af tilsynets brev af 20. september 2006 til SKAT. Af dette brev fremgår, at Datatilsynet vil være indstillet på at behandle sagen, såfremt Henriette Kjær og/eller hendes samlever klager til Datatilsynet.

Det fremgår endvidere af udtalelsen, at Datatilsynet ikke har modtaget nogen henvendelse eller klage fra Henriette Kjær eller hendes samlever over Skatteministeriets og Statsministeriets behandling af oplysninger om dem, og at tilsynet derfor fortsat mener, at det ikke bør gå ind i sagen.”

